

جاودانگی راه امام

ارتباط متقابل ملت و دولت

قسمت پانزدهم

حجة الاسلام والمسلمین اسدالله یان

وظیفه مهم ملت ایران

«ویک وصیت به ملت شریف ایران و سایر ملت‌های مبتلا به حکومت‌های فاسد و دریند قدرتهای بزرگ می‌کنم. اما به ملت عزیز ایران توصیه می‌کنم که نعمتی که با جهاد عظیم خودتان و خون جوانان برومندان به دست آوردید همچون عزیزترین امور قدرش را بدانید و از آن حفاظت و پاسداری نمائید و در راه آن که نعمتی عظیم الهی و امانت بزرگ خداوندی است کوشش کنید و از مشکلاتی که در این صراط مستقیم پیش می‌آید نهراسید که «ان تنصروا الله تنصرکم و یثبت اقدامکم». و در مشکلات دولت جمهوری اسلامی با جان و دل شریک و در رفیع آنها کوشا باشید و دولت و مجلس را از خود بدانید و چون محبوی گرامی از آن نگهداری کنید.»

وظیفه مجلس، دولت و مسئولان جمهوری اسلامی

«و به مجلس و دولت و دست‌اندرکاران توصیه می‌نمایم که قدر این ملت را بدانید و در خدمت‌گزاری به آنان خصوصاً مستضعفان و محرومان و ستمدیدگان که نورچشمان ما و اولیاء نعم همه هستند و جمهوری اسلامی ره آورد آنان و با فداکاری‌های آنان تحقق پیدا کرد و بقاء آن نیز مرهون خدمات آنان است. فروگذار نکنید و خود را از مردم و آنان را از خود بدانید و حکومت‌های طاغیونی را که جباولگری بی فرهنگ و زورگویی نهی مغز بودند و هستند را همیشه محکوم نمائید. البته با اعمال انسانی که شایسته برای یک حکومت اسلامی است.»

امام امت - قدس سره - در این فراز روی مطالب و نکاتی انگشت گذاشته‌اند که بنظر اینجانب فوق العاده مهم و حیاتی است و غفلت از آنها خسارت‌ها و زیان‌هایی بی‌ارمی آورد و به این سادگی و سهولت جبران آنها امکان پذیر نمی‌باشد.

امام رضوان الله علیه از این فراز بلند بنحورابطه و نوع برخورد هر ملتی را با حکومت خویش و همچنین نحوه ارتباط حکومت را با ملت‌ها اشاره فرموده و با فرمول خاصی که ارائه فرموده‌اند نشان میدهند حکومتها نباید خودشان را مالک الرقاب و صاحب اختیار مطلق مردم

بدانند و فکر نکنند سرنوشت ملت‌ها در دست آنان است و بهر طرف خواستند میتوانند مردم را سوق داده و بدون توجه بخواست و مصالح آنان می‌توانند تصمیماتی برای آنان بگیرند و از طرف آنان اعمال ولایت نمایند در دید امام رضوان الله علیه، حکومت در خدمت مردم و تأمین کننده مصالح آنان است حکومت و حاکمان خادمان مردمند و از آنان بوده و در کنارشان قرار دارند برخلاف تحلیلی که خیلی‌ها دارند و برداشتی غیر مطابق با تحلیل حضرت امام را دارند و فکر می‌کنند رابطه مردم با حکومت رابطه خادم و مخدوم است و هرچه آنان در باره مردم خواستند میشوند اعمال نمایند، در صورتیکه تحلیل امام این نیست امام اسلام و انقلاب اسلامی را یکی از بزرگترین نعمت‌های الهی در تمام اعصار بویژه در این عصر حاضر می‌داند و آن را ثمره قیامها و حرکت‌های مقدس مصلحان بشری در طول قرن‌های متوالی میداند و آن را محصول مجاهدت و فداکاری هزاران شهید و معلول و اسیر و جانباز معرفی می‌نماید و ملت مجاهد و مقاوم ایران اسلامی رانه تنها خادم حکومت و حاکمان نمی‌داند بلکه بالعکس از اولیاء امور نظام اسلامی مصرأ می‌خواهد قدر مردم را بدانند و خودشان را در خدمت آنان دانسته و باین خدمت‌گزاری بی‌النسب و آنان را اولیاء نعم و صاحبان انقلاب اسلامی بدانند بالخصوص محرومان و مستضعفان مردم و ستمدیدگان جامعه که جمهوری اسلامی را بوجود آوردند و در مسیر تحقق آن فداکاری کردند و با دادن هزاران شهید و معلول و جانباز و اسیر شرایط ارتقاء مسئولان را فراهم آوردند باید از نظر دولت‌مردان و مسئولان اجرایی و مجلس شورای اسلامی همیشه مد نظر قرار گرفته و در نظام قانون گذاری و سیاست گذاری و در اجراء ملاحظاتی ارزشی قرآن و اسلام را معیار قرار دهند. مجاهدان راه خدا را با قاعدان یکی ندانند متقیان را با افراد باند باز و ثروت اندوز و صاحبان زر و زور و تزویر و فرصت طلبان حرفه‌ای یکی ندانند و به بهانه‌های دفاع از تخصص، افراد ارزشمند مجاهد و با تقوی را در انزوا قرار ندهند زیرا که بدون

تربید در میدان نزاحم و تعارض میان تخصص و تقوی و جهاد در راه خدا تقدم با مجاهدان راه خدا و انسانهای با تقوی است برای اینکه تقدم نظام الهی و مردمی با همان مردم و افرادی است که برای نظام الهی سرمایه گذاری کرده اند و در مسیر آن دلسوزی کرده و میکنند و بالاخره نظام را محبوب خود دانسته و تأمین کننده اهداف و آرمانهای خویش میدانند و میان خود و نظام و مسئولان بالای آن جدائی و یگانگی نمی بینند و خود را از نظام و نظام را از خود می شناسند و دفاع از حیثیت نظام الهی را وظیفه مقدسی دانسته و در راه آن حاضرند از سروجان بگذرند و همه نوع ایثارگری و فداکاری نمایند مبادا عده ای فکر کنند وظیفه میان مردم و حکومت یکطرفه است و همیشه مردم موظفند اطاعت کنند و حاکمان امر و دستورالعمل صادر نمایند نه چنین نیست. حق میان این دو متقابل است و چهارچوب این حق متقابل را اصول و مقررات اسلام تعیین می نماید.

داده و حذف طاغوتیان را در تجلیگاه حاکمیت اسلامی مشاهده می نمایند.

این نگرشی است که امام امت با الهام از کتاب خدا و سنت پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم درباره نوع ارتباط و برخورد مردم با حکومت بیان فرموده اند و زیباترین ترمیم و سیمایی است که ایشان در این باره ارائه فرموده اند و به اعتقاد ما، این نوع بیان و ترمیم، جز در بیان پیامبران الهی بدست نخواهد آمد؛ در عین اینکه عاطفی ترین رابطه را میان حکومت و مردم نشان می دهد و تعمیق ارتباط را تا این درجه تبیین می نماید و هر دورا نسبت به همدیگر محبوب و دوست داشتنی معرفی می نماید رمز و راز بقا و استمرار یک حکومت مردمی را بصورت دائمی و طبیعی نیز به خوبی نشان می دهد زیرا در این مکتب حکومت از یک جایگاه و پایگاه قوی و قویمی برخوردار است و در مقابل حوادث و جریانات و بحرانها از توان و قوت و استحکام بالایی برخوردار است چون در دل مردم جای دارد و مردم آن را محبوب خویش می دانند و دفاع از آن را به خاطر علاقه و عشقی که دارند، یک امر طبیعی و عاشقانه می دانند و مقابله با آن را مقابله با خواست مردم تلقی می نمایند.

اینکه می بینید حکومتهای متکی به زور و استبدادی در مقابل هجوم دیگران شکست می خورند و از خود مقاومت نشان نمی دهند، برای این است که پایگاه مردمی ندارند و مردم از درون، نسبت به آن نظامها و حکومتها علاقه ای نشان نمی دهند.

آری! در نظام اسلامی که امام علی علیه السلام ترمیم می نماید، مردم اولیاء نعم دولت مردان هستند و صاحبان اصلی انقلاب و ارزشهای آن مردم می باشند و حکومت، وظیفه ای جز خدمت به آنان ندارد. حکومت حق ندارد با هر بهانه ای، زمینه هائی را فراهم نماید که نقش مردم کمتر و در اراده و آزادی آنان، محدودیت بوجود آید.

مردم قیم نمی خواهند

امام پیشوایی است که برای مردم نه تنها در شعار و تبلیغات و در مقاطع خاص بهاء قابل است بلکه بطور واقعی و جدی، صاحب حقیقی نظام و انقلاب را مردم دانسته و خود را برای آنان رهبر نمیداند و از اینکه او را رهبر و امام و قائد اسلام و امثال ذلك، معرفی نمایند، اظهار خوشحالی نمی نماید بلکه امام، خود را خدمتگزار صدیق برای مردم می داند و گاهی خودش را یک بسیجی معرفی می نماید و دست بسیجیان را می بوسد و به این بوسه افتخار می نماید و آرزوی پاسدار بودن را دارد و مقام دانستن حکومت را نشانه ضعف نفس می شناسد و این درس را به پیروان مکتب خویش تعلیم می دهد که در عمل این معنا را نشان

ارتباط حکومت با مردم

در دیدگاه حضرت امام «قدس سره» حکومت و مردم، زور و قدرت و سلطه حاکم نبوده و مردم خودشان را تسلیم بلا اراده حاکمان نمی دانند بلکه هم در اصل تحقق حکومت اسلامی و هم در بقاء و نگهداری آن خود را صاحب اصلی و محور می دانند و در حقیقت همانها عامل تحقق حکومت خدمتگزار خودشان هستند و لذا همیشه مواظب و مراقب جریانات بوده و خواهند بود و نخواهند گذاشت حکومت به تدریج - زمینه های کم رنگ شدن و کمتر ظهور و بروز نقش مردم را فراهم ساخته و از صحنه بیرون نماید، بلکه با توجه به اینکه حکومت را در مسیر اهداف خودشان می دانند و چون خود آنان و فرزندان شان با تلاشهای زیاد کوشیده اند حکومت را به وجود آورند، در ارتباط با حفظ و حراست از آن و استقرار پایه های آن، احساس وظیفه نموده و از عمق جان شان آن را دوست می دارند و چون دوست می دارند بر غم و شادی حکومت خود را شریک می دانند و عزت و عظمت خویش را در قوت و عظمت حکومت می دانند و همچنین ضعف و ناتوانی حکومت را موجب ضعف و سقوط مجدد و عظمت ملت خویش می شناسند و آنقدر احساس همبستگی و اتحاد و یگانگی میان خودشان و حکومت می نمایند که لحظه ای از آن غفلت نکرده و دائماً دفاع از حرمت و حریم نظام الهی را از اهم وظایف دانسته و بی اعتنائی به آن را بی توجهی و بی اعتنائی به اوجب واجبات تلقی می نمایند زیرا حکومت اسلامی را ضامن و عهده دار اهداف مقدس شهیدان راه خدا و مصلحان الهی و مبارزان خستگی ناپذیر می دانند و در سایه دفاع از حکومت اسلامی، مقابله با حکومتهای طاغوتی را شکل

بدهند و باور نمایند مردم مسایل را خوب می فهمند و قدرت تجزیه و تحلیل را دارند و لازم نیست یکمده فکر کنند چون مردم هنوز به مرحله بلوغ نرسیده اند و قدرت تشخیص مصالح و مفساد را ندارند و اصلح را از غیر اصلح نمی توانند بفهمند و تشخیص دهند و باید عده ای از افراد بعنوان قیم آنان بنشینند و از طرف آنان تشخیص دهند؛ این شیوه را امام طرد کرده و خطرناک می داند و موجب جدائی و بیگانگی مردم از نظام و مسئولان نظام می شناسد و لذا در موارد متعدد هشدارهای لازم را نشان داده و از هر شیوه ای که باعث شود مردم تحقیر شوند و نسبت به مسائل اساسی، احساس نقش و تأثیر نداشته باشند، شدیداً جلوگیری کرده و با صاحبان چنین فکر و اندیشه خطرناکی، برخورد کرده است. از باب نمونه به مواردی بصورت مستند از برخوردهای حضرت امام رضوان الله علیه اشاره می شود:

۱- «باید از ملت ایران تشکر کنیم که ملت بیداری است، ملت هشیار و مقاومی است؛ در عین حال که این همه ظلم می بیند و این همه کشته می دهد، در مقابل ظلم، مقاومت می کند؛ ایستادگی می کند؛ این ایستادگی به نتیجه خواهد رسید، پس از آنکه ملت بیدار شوند و حتی زنها بر ضد دولت و بر ضد جباران قیام کنند، اشکالی نیست که چنین ملتی پیروز شوند.»

(ص ۹۸ مجری سری)

۲- «الآن مملکت ایران به ما صاحب دین شده است، ما الآن به آنها دین داریم، مدیونشان هستیم زیرا آنها دارند در مسایل راجع به مسایل اسلام و ملت، فداکاری می کنند، ما هم جزو ملت هستیم، از ملت ایران هستیم؛ بنابراین آنها به خاطر ما فداکاری کردند، خون دادند، حس بودند. الآن چقدر از علمای ما در حبس اند! از روشنفکران، از دکتورها و مهندسیں، از محصلین، از بازارها، از همه طبقات الآن در حبس اند. عده ای کشته شده اند، عده ای محبوس اند، اینها همه به خاطر این ملت بوده، برای خاطر اسلام بوده و ما که مسلم هستیم و ما که ملی هستیم و مربوط به این ملت هستیم، به اینها دین داریم و باید بپیمان را ادا کنیم. من که یک طلبه هستم، دینم را ادا می کنم.»

(چهارم آبان ۵۷)

۳- «همه ما مرهون زحمات این ملت هستیم. این ملت ما را از انزوا بیرون آورد و این ملت دست همه شما را گرفت و از حبس ها بیرون کشید و دست جو رسنکاران را از سر این کشور قطع کرد. خداوند ان شاء الله این ملت را بیدار کند. تمام این مسایل برای این است که اولاً اسلام ایده ما و شما و ملت است. ثانیاً. ملت همراه است با دولت، با ارتش، با مجلس، با قوه قضائیه و سایر ارگانهایی که هست. ملت در صحنه است، همانطوری که پیروزی برای حفظ ملت در صحنه بود، ادامه پیروزی هم، همین معنا را دارد.»

(مقدم مهرماه ۱۳۶۰)

شما اگر در کلمات و پیامهای حضرت امام «ره» دقت کنید مشاهده خواهید کرد که مرکز ثقل سخنان و پیامهای ایشان، پس از اسلام، ملت و اراده امت اسلامی است و زندگی نورانی نوع برخورد امام در دوران ستمشاهی قبل از پیروزی انقلاب و بعد از پیروزی، به مدت ده سال در کنار مردم بالخصوص دوزان فشارهای نظامی و سیاسی و اقتصادی و هشت سال جنگ تحمیلی که از ناحیه قدرتهای بزرگ طراحی شده بود و با هدایت پیامبرگونه امام امت اسلامی، با سر بلندی به حرکت خودشان ادامه دادند، بروشنی راه و روش امام را نشان می دهد و شیوه برخورد امام با مردم را یاد می دهد. اگر امام به مردم بهاء می دهد، همان راهی است که از پیامبر اسلام تعلیم یافته اند و اگر برای مردم نقش قابل هستند و مردم را صاحب اصلی انقلاب می دانند و از مسئولین می خواهند در خدمت آنان باشند، دستوری است که از متن مکتب و احکام اسلام ناب محمدی «ص» دریافت اند و به عنوان یکی از مصادیق صراط مستقیم الهی برای امت اسلام و حاکمان اسلامی معرفی فرموده اند و این رمز یکی از برجسته ترین مشخصه های نظام اسلامی و حکومتهای مردمی است و غفلت از آن ضایعاتی بوجود خواهد آورد و با هیچ سرمایه گذاری قابل جبران نمی باشد، به امید اینکه این هدایت و رهنمود همیشه مد نظر تمام مسئولان کشورهای اسلامی قرار گیرد چون از دیگران، انتظار چنین موضوعی بجا نمی باشد.

ادامه دارد

بهترین هدیه پدر

• امیرالمؤمنین «ع»: «

مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَوَلَدًا نَحَلًا أَفْضَلَ مِنْ آدَبٍ حَسَنٍ .

(مستدرک الوسائل - ج ۲ - ص ۶۲۵)

هیچ بخشش و عطیه پدری نسبت به فرزندش ارزنده تر از ادب نیکو و تربیت پسندیده نیست.